

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 380

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 20 mai 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 252 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	2-3	Decizia nr. 455 din 22 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 ¹ , art. 143 și art. 160 ^b din Codul de procedură penală	10-12
Decizia nr. 255 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 456 din 22 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. 1 și art. 209 alin. 1 lit. a), e), g) și i) din Codul penal	12-13
Decizia nr. 257 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	5-6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 258 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă	6-7	504. — Hotărâre privind aprobarea sprijinului financiar din bugetul de stat pentru realizarea a două proiecte din cadrul programelor de cooperare transfrontalieră 2004 ale României	13-14
Decizia nr. 268 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 4, art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....	7-8	ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
Decizia nr. 451 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	8-9	231. — Hotărâre privind aprobarea modificării Normelor de finanțare cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (cod ISO NI-FIN-06-II/0)	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 252 din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 65/240/2007 al Judecătoriai Hațeg.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, solicitând păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 65/240/2007, **Judecătoria Hațeg a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât prin acestea se restrânge accesul liber la justiție și se împiedică exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Judecătoria Hațeg nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind principiile de organizare ale statului de drept, art. 11 alin. (2) referitor la tratatele ratificate de Parlament, art. 15 alin. (1) referitor la universalitate, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și supremația legii, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, precum și la cele ale art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului și art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea observă că prevederile Legii nr. 146/1997, în întregul său și pe articole, au făcut obiectul controlului de constituționalitate în repetate rânduri. Astfel, prin Decizia nr. 935 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit. Totodată, dispozițiile art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii ce trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 65/240/2007 al Judecătorei Hațeg.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255
din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocarui — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Liliana Enache în Dosarul nr. 1.225/866/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.807 D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Antoniu Ruzicka și Maria Ruzicka în Dosarul nr. 511/220/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar partea Maria Gârban a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Elena Liliana Enache se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.807 D/2007 la Dosarul nr. 1.702 D/2007, care este primul înregistrat.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorul prezent, Elena Liliana Enache, solicită admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 15 octombrie 2007 și 6 decembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 1.225/866/2007 și nr. 511/220/2006, **Tribunalul Iași — Secția civilă și Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și ale art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată în cauze având ca obiect apelul, respectiv recursul împotriva unor încheieri premergătoare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Elena Liliana Enache susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece interzic să se atace cu recurs încheierile premergătoare prin care instanța a adus o atingere gravă dreptului la apărare al părții, nerecunoscând calitatea de avocat a apărătorului acesteia.

Autorii Antoniu Ruzicka și Maria Ruzicka susțin că textele de lege criticate permit atacarea încheierilor premergătoare numai odată cu fondul, chiar și în cazul în care prin aceste încheieri se recalifică o cale de atac, ceea ce „echivalează cu o judecată, respectiv cu o pronunțare”.

Tribunalul Iași — Secția civilă și Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate constituind norme de procedură adoptate de legiuitor în acord cu prevederile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă: *„Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.”;*

— Art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 126 alin. (2) și (5) referitoare la reglementarea prin lege a competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată și la interzicerea înființării de instanțe extraordinare, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 148 alin. (2) și (4) privind aplicarea cu prioritate a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene în situația contrarității acestora cu normele interne și ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 și art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Liliana Enache în Dosarul nr. 1.225/866/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și de Antoniu Ruzicka și Maria Ruzicka în Dosarul nr. 511/220/2006 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

Totodată, excepția mai este raportată și la următoarele prevederi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. c) privind dreptul la un proces echitabil și dreptul persoanei de a fi asistate de un apărător ales de aceasta, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 17 referitor la interzicerea abuzului de drept, precum și la dispozițiile Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului [...] privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005.

Examinând excepția, Curtea constată că prin Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 6 noiembrie 2002, a statuat că liberul acces la justiție presupune și accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție. Curtea a mai reținut că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Curtea a reținut, de asemenea, că stabilirea regulii conform căreia încheierile premergătoare — cu excepția celor prin care s-a întrerupt cursul judecății — nu pot fi atacate cu apel decât odată cu fondul împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie, prin aceasta, la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici în prezenta cauză critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Cât privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea observă că aceasta nu poate fi primită. Textele de lege criticate nu aduc atingere dreptului autorului de a-și alege și angaja avocat, însă acesta trebuie să îndeplinească condițiile legale necesare exercitării profesiei.

În final, Curtea observă că autorii invocă și încălcarea prevederilor Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului [...] privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, fără a arăta însă care sunt articolele din tratat pretins încălcate și motivele pe care se întemeiază critica.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 257

din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „PAL EKC” — S.R.L. din Comănești în Dosarul nr. 3.481/260/2007 al Judecătoriei Moinești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.481/260/2007, **Judecătoria Moinești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a somației de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât legiuitorul a omis să reglementeze autoritatea de lucru judecat a sentinței prin care s-a admis cererea de anulare a ordonanței privind somația de plată. Se solicită, de asemenea, „reformularea art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 astfel încât să lămurească pe deplin conceptul de putere de lucru judecat”.

Judecătoria Moinești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în procedura necontencioasă nu are aplicabilitate excepția puterii lucrului judecat caracteristică procedurii contencioase.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale și că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu poate modifica sau completa prevederile legale supuse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

Art. 111: „(1) *Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.*

(2) *Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 124 alin. (1) și (2) privind îndeplinirea justiției și la dispozițiile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată s-a pronunțat prin numeroase decizii, dintre care este de menționat Decizia nr. 244 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, în sensul respingerii excepției.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor și că art. 111 din ordonanță exclude autoritatea lucrului judecat „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți”, tocmai cu scopul de a da posibilitate părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Pretinsa omisiune a legiuitorului de a nu fi reglementat autoritatea de lucru judecat a hotărârii prin care s-a admis cererea în anulare a ordonanței privind somația de plată, așa cum susține autorul excepției, nu poate fi suplinită prin decizia Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului. De altfel, în această privință nu se ridică probleme de constituționalitate, ci doar probleme de interpretare și de aplicare a legii, care intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „PAL EKC” — S.R.L. din Comănești în Dosarul nr. 3.481/260/2007 al Judecătoriei Moinești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 258 din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Jora în Dosarul nr. 646/45/2007 al Curții de Apel Iași — Secția minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, solicitând păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 646/45/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect revizuirea unei decizii prin care s-a anulat ca netimbrat recursul declarat de autorul acesteia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât instituie o inegalitate între justițiabili și o încălcare a dreptului la apărare al părților unui recurs în care s-a pronunțat o hotărâre fără a se evoca fondul.

Curtea de Apel Iași — Secția minori și familie opinează în sensul respingerii excepției, apreciind că autorul acesteia critică de fapt o omisiune legislativă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 322 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Revizuirea [...] unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul se poate cere în următoarele cazuri: [...].*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea constată că revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată în scopul îndreptării erorilor de fapt. Pentru acest motiv, ce ține de specificul căii de atac, textul de lege criticat se referă la hotărâri pronunțate în recurs prin care se evocă fondul.

Nu poate fi reținută, așadar, critica privind încălcarea accesului liber la justiție, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, acesta nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Totodată, nu poate fi reținută nici încălcarea principiului egalității în drepturi, de vreme ce părțile se află în situații

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art.29 din Legea nr. 47/1992,

juridice diferite determinate de modul în care a fost soluționat recursul.

În final, Curtea reține că interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice la care se referă impune ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita calea de atac a revizuirii.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 alin. 1 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cristian Jora în Dosarul nr. 646/45/2007 al Curții de Apel Iași — Secția minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 268 din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 4, art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. 4, art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 2.923/45/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar partea Mihai Aneta a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției, iar autorul excepției a depus o cerere de amânare.

Președintele acordă cuvântul asupra cererii de amânare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Curtea respinge cererea de amânare.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, solicitând păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.923/45/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. 4, art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, aducând atingere principiului egalității în drepturi, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare.

Curtea de Apel Iași — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, în sensul celor statuate de Curte în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 alin. 4, art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 30 alin. 4 din Codul de procedură civilă: „*Cererile de recuzare inadmisibile potrivit art. 28 se soluționează de instanța în fața căreia au fost formulate.*”;

— Art. 31: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*

Nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face niciun act de procedură.”;

— Art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă: „*Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul.*”

Excepția este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 24 referitor la dreptul la apărare.

Examinând excepția, Curtea observă că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 746 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. 4, art. 31 și art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 2.923/45/2006 al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 451

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007, și Decizia nr. 936 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 10 decembrie 2007. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca o dată cu fondul, instanța superioară de fond urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

Pentru aceleași considerente nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea reține că procedura privind judecarea cererii de recuzare este aceeași, indiferent de calitatea părților în proces, așa încât nu se poate reține nici încălcarea principiului egalității în drepturi.

De altfel, criticile autorului excepției privesc modul de interpretare și aplicare a legii de către instanțele de judecată în cauzele în care este parte, aspecte ce excedează însă controlului exercitat de Curtea Constituțională.

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.237/202/2006, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liviu Șchiopca în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât instituirea taxei de timbru limitează accesul la justiție al persoanelor lipsite de posibilități de plată.

Tribunalul Călărași — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, considerând că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, modificate prin art. I pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001, ordonanță aprobată prin Legea nr. 742/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 17 decembrie 2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Liviu Șchiopca în Dosarul nr. 4.237/202/2006 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Dispozițiile de lege criticate au în prezent următorul cuprins:
„*Cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva hotărârilor judecătorești se taxează cu 50% din:*

— *taxa datorată pentru cererea sau acțiunea neevaluabilă în bani, soluționată de prima instanță;*

— *taxa datorată la suma contestată, în cazul cererilor și acțiunilor evaluabile în bani.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, acestea fiind raportate tot la dispozițiile art. 21 din Constituție. De exemplu, prin Decizia nr. 35/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 28 ianuarie 2008, Curtea a statuat că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), potrivit căroră „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”, plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. Echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții.

În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut (cazul *Ashingdane împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, 1985). Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări, atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

În ceea ce privește susținerea în sensul că ar putea exista situații în care părțile să nu poată plăti taxele de timbru din cauza cantumului excesiv al acestora și, în consecință, să nu se poată adresa justiției, Curtea a constatat că legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 21 din Legea nr. 146/1997, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind, contrar susținerii autoarei excepției, o garanție a liberului acces la justiție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 455

din 22 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68¹, art. 143 și art. 160^b din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68¹, art. 143 și art. 160^b din Codul de procedură penală, excepție invocată de Shyti Blenis în Dosarul nr. 2.751/36/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.751/36/2007, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68¹, art. 143 și art. 160^b din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Shyti Blenis.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 143 din Codul de procedură penală prevăd posibilitatea luării măsurii arestării preventive „fără o acoperire legală în sensul normelor constituționale”. Astfel, „judecătorul este lăsat să aprecieze ce anume reprezintă probe în raport cu comportamentul social viitor al persoanei cercetate” și, de asemenea, se lasă la liberul arbitru al judecătorului „să aprecieze subiectiv în ce ar consta pericolul concret pentru ordinea publică al unor eventuale fapte viitoare”, cu consecința introducerii de „elemente discriminatorii între persoane”. Se mai arată că art. 143 din Codul de procedură penală nu transpune întocmai în dreptul intern prevederile art. 5 paragraful 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; astfel, textul criticat stabilește ca temei al arestării preventive existența unor „indicii temeinice că învinuitul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală”, în timp ce, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, temeiul arestării preventive constă în existența unor „date” care să obiectiveze „motivele” pentru care se bănuiește că persoana față de care s-a dispus arestarea preventivă a săvârșit o infracțiune. În plus, sintagma „rezultă presupunerea” cuprinsă în normele criticate „lasă loc arbitrarului și aprecierii subiective a judecătorului, ceea ce introduce elemente discriminatorii între persoane, fără a exista un criteriu obiectiv și neinterpretabil de apreciere”. În opinia autorului excepției, față de elementele dosarului nu există motive plauzibile — în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului — pentru a fi bănuit de comiterea infracțiunii de care este acuzat, motivele invocate de

instanță fiind incompatibile cu criteriile impuse de art. 5 paragraful 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se face referire, detaliat, la situația de fapt în cauză, cu raportare la principiile desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și se conchide în sensul că „urmează a se reține pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 20 alin. (2), art. 11 din Constituție, art. 5, 6, 13 din Convenție”.

În ceea ce privește dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la verificări privind arestarea inculpatului în cursul judecății, se susține că determină o discriminare între inculpații care se află în cursul urmăririi penale și cei aflați în cursul judecății, „deoarece numai cei din cursul urmăririi penale au dreptul la un recurs efectiv”. Astfel, dacă în ceea ce privește această categorie de inculpați, potrivit art. 158 alin. 8 din Codul de procedură penală, recursul împotriva încheierii prin care s-a prelungit măsura arestării preventive se soluționează înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate, în cursul judecății un asemenea recurs se poate soluționa și după expirarea măsurii arestării preventive.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie apreciază că excepția este neîntemeiată, „prevederile legale atacate răspunzând normelor constituționale și celor europene adoptate de către România”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă normele constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68¹, art. 143 și art. 160^b din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 68¹ (Indicii temeinice): „Sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.”;

— Art. 143 (Condițiile reținerii): „Măsura reținerii poate fi luată de procuror ori de organul de cercetare penală față de învinuit sau inculpat, numai după ascultarea acestuia în prezența apărătorului, dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Organul de cercetare penală este obligat să îl încunoștințeze, de îndată, pe procuror cu privire la luarea măsurii reținerii.

Procurorul sau organul de cercetare penală va aduce la cunoștință învinuitului sau inculpatului că are dreptul să-și angajeze apărător. De asemenea, i se aduce la cunoștință că are dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i-se atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa.

Măsura reținerii se ia în cazurile prevăzute în art. 148, precum și în caz de infracțiune flagrantă, oricare ar fi limitele de pedeapsă prevăzute de lege.”

— Art. 160^b (Verificări privind arestarea inculpatului în cursul judecății):

„În cursul judecății, instanța verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive.

Dacă instanța constată că arestarea preventivă este nelegală sau că temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate, dispune, prin încheiere motivată, revocarea arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpatului.

Când instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, instanța dispune, prin încheiere motivată, menținerea arestării preventive.

Încheierea poate fi atacată cu recurs, prevederile art. 160^a alin. 2 aplicându-se în mod corespunzător.”

În susținerea excepției se invocă încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în: art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 18 alin. (1) privind protecția cetățenilor străini și a apatrizilor, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 alin. (1) privind înfăptuirea justiției. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 5, 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la libertate și la siguranță, dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, precum și cele ale art. 14 pct. 3 lit. d) din Pactul internațional privind drepturile civile și politice privind dreptul oricărei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de a fi prezentă la proces și de a se apăra ea însăși sau să aibă asistența unui apărător ales de ea; dacă nu are apărător, să fie informată despre dreptul de a-l avea și, ori de câte ori interesul justiției o cere, să i se atribuie un apărător din oficiu, fără plată, dacă ea nu are mijloace pentru a-l remunera.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

1. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 143 din Codul de procedură penală, în raport de dispozițiile constituționale ale art. 11 privind *Dreptul internațional și dreptul intern* și ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și față de cele ale art. 5 paragraful 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora: „1. Orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu excepția următoarelor cazuri și potrivit căilor legale: [...] c) dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când

există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.”

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 21 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 februarie 2005, Curtea a constatat că, în mod contrar afirmațiilor autorului excepției, prevederile art. 143 din Codul de procedură penală transpun întocmai în dreptul intern prevederile art. 5 paragraful 1 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așa fiind, nu a putut fi reținută nici pretinsa încălcare prin textul de lege criticat a prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2), respectiv în art. 20 alin. (2). În același sens sunt și Decizia nr. 344 din 5 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 11 februarie 2003, și, respectiv, Decizia nr. 462 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 11 ianuarie 2005, prin care Curtea a mai statuat, pentru considerentele acolo reținute, că art. 143 din Codul de procedură penală nu încalcă nici prevederile constituționale ale art. 23 alin. (1) potrivit cărora „*Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile*”, respectiv pe cele ale art. 23 alin. (1), conform cărora, „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior de Curte, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 68¹ din Codul de procedură penală, în raport de care nu au fost formulate critici distincte.

În plus, în prezenta cauză se mai invocă încălcarea, prin același text de lege, a dispozițiilor constituționale cuprinse în: art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 18 alin. (1) privind protecția cetățenilor străini și a apatrizilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 alin. (1) privind înfăptuirea justiției. Se invocă, totodată, încălcarea dispozițiilor art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv, precum și cele ale art. 14 pct. 3 lit. d) din Pactul internațional privind drepturile civile și politice privind dreptul oricărei persoane acuzate de comiterea unei infracțiuni de a fi prezentă la proces și de a se apăra ea însăși sau să aibă asistența unui apărător ales de ea.

Nici aceste critici nu pot fi reținute. Dispozițiile procedural-penale care reglementează condițiile reținerii, respectiv cele care definesc sintagma *indicii temeinice*, nu introduc nicio discriminare și, de asemenea, nu îngrădesc dreptul persoanei de a se adresa justiției, de a fi apărată și de a se prevala de toate garanțiile care caracterizează un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale. De altfel, se constată că ceea ce se invocă în realitate este încălcarea acestor garanții în cauza dedusă judecății, aspect ce excedează însă competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

II. În ceea ce privește dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la verificări privind arestarea inculpatului în cursul judecății, neconstituționalitatea acestora este dedusă din compararea lor cu normele cuprinse în art. 159 alin. 8 din Codul de procedură penală. Asemenea critici nu pot fi reținute, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, sau prin Decizia nr. 1.192 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2008, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68¹, art. 143 și art. 160^b din Codul de procedură penală, excepție invocată de Shyti Blenis în Dosarul nr. 2.751/36/2007 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 456 din 22 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. 1 și art. 209 alin. 1 lit. a), e), g) și i) din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. 1 și art. 209 alin. 1 lit. a), e), g) și i) din Codul penal, excepție invocată de Paul Pinteș în Dosarul nr. 1.312/219/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.312/219/2006, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. 1 și ale art. 209 alin. 1 lit. a), e), g) și i) din Codul penal**, excepție invocată de Paul Pinteș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „prin caracterul vag, de excesivă generalitate al reglementării, prin folosirea ambiguă a unor termeni sau expresii cu semnificație și conotații deosebit de cuprinzătoare în ordinea etică și juridică (pe nedrept, împreună, public, noapte, cheie,

instrumentele juridice internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele. În plus, autorul critică modul în care instanța a aplicat în cauză normele criticate, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

adevăr, minciună), textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor fundamentale [...], deoarece, în mod obiectiv, nu permit aceluia căruia i se adresează norma de incriminare fixarea unei conduite conform legii. Scopul educativ și preventiv al normei penale nu poate fi atins atât timp cât, datorită modalității sale de formulare, norma de incriminare nu este suficient de clară ori exactă pentru a permite ordonarea conduitei sociale în funcție de cadrul normativ.”

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că excepția este neîntemeiată. Arată că cerința accesibilității legii a fost îndeplinită; Codul penal, precum și toate modificările și completările acestuia sunt publicate în Buletinul Oficial, respectiv în Monitorul Oficial al României, Partea I. Tot astfel, este îndeplinită și cerința previzibilității legii, „termenii folosiți fiind suficient de clari, unora aducându-li-se explicații suplimentare în partea generală a Codului penal, stabilind o normă de conduită asupra căreia nu poate comporta dubii”. Se mai arată că „prin textele legale criticate sunt urmărite scopurile legitime menționate în art. 53 din Legea fundamentală”, precum și faptul că nu intră în competența Curții Constituționale cenzurarea redactării textului criticat și formularea de propuneri de lege ferenda.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă normele constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Totodată, se apreciază că „autorul critică textul din perspectiva unei omisiuni

de reglementare”, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, art. 3, art. 10 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 208 alin. 1 și art. 209 alin. 1 lit. a), e), g) și i) din Codul penal, având următorul cuprins:

— Art. 208 alin. 1: „*Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la unu la 12 ani.*”;

— Art. 209: „*Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:*

a) *de două sau mai multe persoane împreună;*

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. 1 și ale art. 209 alin.1 lit.a), e), g) și i) din Codul penal, excepție invocată de Paul Pinteș în Dosarul nr. 1.312/219/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea sprijinului financiar din bugetul de stat pentru realizarea a două proiecte din cadrul programelor de cooperare transfrontalieră 2004 ale României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 16/2005 pentru reglementarea unor aspecte financiar-contabile aplicabile în implementarea programelor PHARE prevăzute în memorandumurile de finanțare încheiate între Guvernul României și Comisia Europeană referitoare la Programul național PHARE 2004 pentru România, la Programul 2004 pentru sprijin comunitar în domeniul securității nucleare pentru România și la programele 2004 de cooperare transfrontalieră și de vecinătate — cooperare transfrontalieră a României cu Ungaria, Bulgaria, Serbia și Muntenegru, Moldova și Ucraina, aprobată prin Legea nr. 93/2005,

în conformitate cu prevederile Memorandumului de finanțare dintre Guvernul României și Comisia Europeană referitor la programele PHARE de cooperare transfrontalieră 2004 ale României, semnat la București la 8 aprilie 2005, publicat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.710/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata de la bugetul de stat în limita echivalentului în lei al sumei de 382.028,52 euro, care se adaugă la valoarea granturilor acordate prin Programul național PHARE 2004, pentru realizarea următoarelor proiecte:

a) PHARE CBC 2004 016-941.01.01.02 „Managementul comun pentru conservarea biodiversității la granița dintre România și Republica Moldova”, cu o perioadă de implementare de 22 de luni;

b) PHARE CBC RO 2004/016-942.01.01.19 „Sistem integrat pentru monitoringul factorilor de mediu, biodiversitate și resurse naturale din Rezervația Biosferei Transfrontalieră «Delta Dunării» România/Ucraina”, cu o perioadă de implementare de 24 de luni.

Art. 2. — (1) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se asigură din bugetul aprobat al Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile pe anul 2008, titlul „Alte transferuri”, articolul „Transferuri interne”, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului InforEuro în vigoare la data efectuării plății.

Art. 3. — Implementarea proiectelor va fi realizată de următoarele instituții aflate în subordinea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile:

a) Agenția pentru Protecția Mediului Iași, pentru proiectul PHARE CBC 2004 016-941.01.01.02 „Managementul comun pentru conservarea biodiversității la granița dintre România și Republica Moldova”;

b) Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, pentru proiectul PHARE CBC RO 2004/016-942.01.01.19 „Sistem integrat pentru monitoringul factorilor de mediu, biodiversitate și resurse naturale din Rezervația Biosferei Transfrontalieră «Delta Dunării» România/Ucraina”.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 728/2007 privind aprobarea sprijinului financiar din bugetul de stat pentru realizarea a trei proiecte din cadrul programelor de cooperare transfrontalieră 2004 ale României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 30 iulie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Silviu Stoica,
secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Elena Doina Dascălu,
secretar de stat

București, 14 mai 2008.
Nr. 504.

ANEXĂ

PROIECTELE
ce vor beneficia de contribuție din bugetul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile

Nr. crt.	Titlul proiectului	Valoarea grantului (echivalent euro)	Valoarea contribuției Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile pentru anul 2008 (echivalent euro)	Valoarea TVA pentru anul 2008 (echivalent euro)
1.	Managementul comun pentru conservarea biodiversității la granița dintre România și Republica Moldova	726.544,70	81.535,3	115.900,7
	Valoarea totală:		197.436	
2.	Sistem integrat pentru monitoringul factorilor de mediu, biodiversitate și resurse naturale din Rezervația Biosferei Transfrontalieră „Delta Dunării” România/Ucraina	649.672,37	84.485,93	100.106,59
	Valoarea totală:		184.592,52	
	TOTAL:		382.028,52	

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modificării Normelor de finanțare cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (cod ISO NI-FIN-06-II/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare,

luând în analiză propunerea privind modificarea Normelor de finanțare cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (cod ISO NI-FIN-06-II/0), și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;

— Nota de fundamentare nr. 194 din 25 aprilie 2008 întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;

— discuțiile și propunerile formulate în ședința din data 8 mai de către membrii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în plenul ședinței din ziua de 8 mai 2008, hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă modificarea Normelor de finanțare cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (cod ISO NI-FIN-06-II/0), conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Eugen Teodorovici

București, 8 mai 2008.

Nr. 231.

ANEXĂ

Articol unic. — Articolul 9 alineatul (1) din Normele de finanțare cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (cod ISO NI-FIN-06-II/0), aprobate prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 72/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 28 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Subvenția de dobândă se acordă pentru următoarele tipuri de credite (de investiții/pe obiect):

a) *credit de dezvoltare pentru IMM* — pentru finanțarea proiectelor de investiții (incluzând o componentă de finanțare pentru capital de lucru de maximum 40% din valoarea creditului):

— suma creditului: maximum 1.500.000 euro, în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum 10 ani;

b) *credit pentru capital de lucru* — pentru finanțarea activității curente a IMM, cu destinație bine determinată (plata furnizorilor de materii prime și servicii, plata salariilor etc.):

— suma creditului: maximum 300.000 euro, în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum un an;

c) *microcredit pentru IMM* — pentru proiecte de investiții și/sau activitate curentă:

— suma creditului: minimum 10.000 euro, în echivalent lei, maximum 35.000 euro, în echivalent lei;

— perioada de creditare: maximum un an pentru activitatea curentă/maximum 5 ani pentru proiecte de investiții;

d) *credit pentru domenii prioritare* — destinat operatorilor economici pentru finanțarea proiectelor din domeniile prioritare de dezvoltare stabilite prin Legea nr. 96/2000, republicată:

— suma creditului: maximum 1.500.000 euro, în echivalent lei;

— perioada de creditare: maximum 10 ani, în funcție de natura și de durata proiectului care face obiectul finanțării;

e) *credit pentru femei antreprenor* — pentru finanțarea proiectelor de investiții (incluzând o componentă de finanțare pentru capital de lucru de maximum 40% din valoarea creditului) și finanțarea activității curente a IMM, cu destinație bine determinată (plata furnizorilor de materii prime și servicii, plata salariilor etc.):

— suma creditului: maximum 100.000 euro, în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum 5 ani pentru credit de investiții/un an pentru activitatea curentă.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368 281127